

**LEGVM PON||TIFICIARVM GRE-||gorij noni, seu
Decretalium pentateu-||chus**

Mesnart, Martin

Parisiis, 1555

xlix. De immunitate ecclesiaru[m], cœmeterii, & rerum ad eas
pertinentium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63486](#)

*De immunitate ecclesiarum, & cæm-
teryj, & rerum ad eas perti-
nentium. Tit. 49.*

De immunitate ecclesiarum, & cæmteryj:

Liber homo quatumcunque grauia maleficia <sup>6. Inter
alii.</sup> perpetrasit, si ad ecclesiā fugerit, ab ea vio-
lenter ne extrahitor, néve inde ad mortem, aut
pœnam, ni publici latrones nocturnive agrorū
depopulatores fuerint, itinera frequentata, stra-
tāsve publicas aggressionis insidiis obsidentes,
damnator. Rectores ecclesiarum ipsi membra
& vitam obtinento. At super hoc quod iniquè
faxit aliàs legitimè punitor. Quod si seruus ad
ecclesiam confugerit: postquam de eius impu-
nitate dominus clericis iuramentum preſtiterit,
ad eius seruitium redire compellitor. alioquin
ab ipso rectè occupator.

Si quis tamē impunitatem excessuum suorum <sup>10. Immu-
nitatem.</sup> per ecclesiæ defensionem sperans homicidia,
mutilationēsve membrorum in ipsis ecclesiis,
aut eorum cœmeteriis commiserit: immunitatis
priuilegio ne gaudeto.

Ecclesia enim dei domus orationis esto. <sup>5. Cum ec-
clesia.</sup> de ob id ipsum seculares iudices causas vbi de
sanguinis effusione & corporali pœna agetur in
ecclesiis cœmeteriis ne agitato. Si faxint: ana-
thematis pœnam timento.

Sed & ecclesiæ, in qua diuina mysteria celebra ^{9 Ecclesiæ}
buntur, licet adhuc consecrata non erit, priuile-
gium immunitatis ne adimitor. Obsequiis diui-

V

De imm. eccl. & cœmet.

nis destinatam nemo temerè prophanato.

Et rerum ad eas pertinentium.

3. *Iudica-*

R Vsticos ecclesiæ ruribus eius relictis in pol-
tum. sesionibus priuatorum culturam exhibe-
defensor prouinciæ ne permittito.

4. *Vt in do-*

In domibus quoque ecclesiarum missus, co-
mibus, iudéxve publicus, seu minister quasi pro
consuetudine placitum, vt vocant, hospitiūme
ne vendicanto. In publicis locis domos ad hoc
constituunto, habento.

5. *Non*

Item consules ciuitatum, & rectores, aliive
potestatem habentes ecclesiæ onera ne imponū-
to, néve eas angariis affligunto. Siue fossata, ex-
peditiones, aliave sibi conficiunda putabunt,
de bonis ecclesiarum, clericorū, & Christi pa-
perum vsubus deputatis compleri ne faciunto.
iurisdictionem & autoritatem prælatorum in
hominibus eorum ne minuunto. Si tamen epi-
scopus & cleris tantam necessitatē utilitatem
ve aspexint, vt absque vlla exactione, ad releuā-
das communes necessitates, laicorum facultati-
bus nō suppetentibus, subsidia per ecclesias cō-
ferunda existument: ratum esto. Qui consules
liive hæc contra commiserint, ni commonici
cessassint, tam olli, quām fautores eorū excom-
municationi subiacento. Donec competenter si-
tis faxint communioni ne redundor.

7. *Ad-*

Cum autē predictæ necessitatis casus ingru-
rit, priùs Romanus pont. consulitor. Is com-
munibus utilitatibus prouideto. Tum demum
quæ à clero conlata erunt laici hæc cum gratia-

rum actione humiliter, & deuotè recipiunto. Alioquin quæ constitutiones sententięve à talibus, seu eorum iussu mandatu promulgatę erūt, inritæ & inaneis habentor, nullo tempore valento. Qui aduorsum hæc admiserint, donec satisfaxint, etiam post regiminis sui tempus, eorumque successores ni intra mēsem satisfaxint, ecclesiastica censura conclusi manento. Sic qui in honore substituetur in onere succedito.

Prælati tamen nullum Romanæ, suæve eccl. Perue-
clesiæ nomine, aut alio modo à murorum vigi-
liis, cùm ciuitatem custodiri oportebit, excusa-
ri patiuntor. Omnes ad hoc generaliter com-
pelluntor.

Iidem prælati vt procationem, seruitiūm-
ve legato, seu aliis impendant, à subditis plus,
quām soluent, ne exigunto. in eorum damnis lu-
cra ne sectantor, néve prædam in subiectis que-
runto. Qui præsumpserit extorta restituito. Tā-
tundem pauperibus elargitor. Superior, apud
quem querela deposita erit, si negleget exequi,
canonicæ vltioni subiaceto.

*Ne clerici, vel monachi secula-
ribus negotiis se immi-
scent. Tit. 50.*

MOnachi, clericivे lucri causa ne negotiā-
tor. proinde vt nec laici ecclesiias ad firmā,
ita nec monachi à clericis, laicisve suo nomine
firmas quaslibet habento. Si quis quid eorum
faxit: anathemate feritor.

V ii